

एवातुपाहकमादित्यादिकं ज्योतिः” इत्यादित्यस्य चक्षुर्द-
त्तेरनुपाहकतया ज्योतिःपदार्थपरत्वसक्तम् । ४ आदि-
त्यमखण्डलानर्गते हिरण्यस्य परमपुरुषे” विष्णौ
“स्वयंभूः शम्भुरादित्यः” विष्णुः ५ । विष्णोश्चादित्य-
शब्दाच्चत्वे कारणसक्तं भाष्ये यथा “आदित्यमखण्डला-
न्तःस्थो हिरण्यस्यः पुरुष आदित्यः” द्वादशादित्येषु विष्णुर्वा,
“आदित्यानामहं विष्णुरिति” स्मृतेः, अदितैरखण्डताया
महत्या अयं प्रतिरिति वा “इयं वा अदितिर्मही” “देवी
विष्णुपत्नीति” स्मृतेः यथादित्यएकएवानेकजलेष्वनेकवत्
प्रतिभासते एवमनेकेषु शरीरेषु एकएवानेकवत् प्रति-
भासत इत्यादित्यसाधनमप्राप्ता आदित्यः” तत्र हिरण्य
यपुरुषस्य स्वरूपमखण्डलमध्यवर्तित्वे च “य एषोऽन्तरा-
दित्ये हिरण्यस्यः पुरुषोऽश्नते हिरण्यशस्यः हिरण्यकेश
आप्रणखात् सर्वेषु सुवर्णः” इति ऋ० ७० स्मृतिर्मानम्
“अथ य एषोऽन्तरादित्ये आदित्यस्यान्तर्मध्ये हिरण्यस्यो
हिरण्यस्य इव हिरण्यस्यो नहि सुवर्णविकारत्वम् देवस्य
सम्भ्रमति, ऋक्सामगेषुत्वापहतपाप्मत्वासम्भवात् । नहि
सोवर्णोऽचेतने पाप्मादिप्राप्तिरस्ति येन प्रतिषिध्येत
चालुषे चापहृणात् । अतो लुप्तोपम एव हिरण्यस्यशब्दो
ज्योतिर्मय इत्यर्थः । उत्तरेष्वपि समाना योजना ।
पुरुषः पुरि शयनात्, पूरयति वा स्नेनात्मना जगदिति ।
दृश्यते निवृत्तचक्षुर्भिः समाहितचेतोभिर्ब्रह्मविद्यादिसा-
धनापेक्षैः । तेजस्विनोऽपि शस्यशुक्रेशादयः कृष्णाः स्फुरित्यतो
विशिनष्टि हिरण्यशस्यहिरण्यकेश इति । ज्योतिर्म-
याव्येवास्व शस्यश्रुणि केशश्चेत्यर्थः” शाङ्करभाष्यम् । उपा-
सकानामतिवाहनाय ईश्वरनियुक्ते अर्चिरादिमार्गस्थिते आ-
तिवाहिकेऽदेवभेदे च “संवत्सरादादित्यमादित्याच्चन्द्रमसम्”
ऋ० ७० । आदित्याश्च द्वादश यथोक्तं विष्णुधर्मोत्तरे भारते
च “धाता मित्रोऽर्थमा रुद्रो वरुणः सूर्य एव च । भगो
विवस्वान् पूषा च सविता दशमः स्मृतः । एकादशस्तथा
त्वष्टा विष्णुर्द्वादश उच्यते” इति विष्णुः ४० । “धाता-
र्थमा च मितश्च वरुणोऽशुभगस्तथा । रुद्रो विवस्वान्
पूषा च पर्जन्यो दशमः स्मृतः । ततस्त्वष्टा ततो विष्णु-
रजस्यो जघन्यज” इति भा० आ० प० कल्पभेदादनयोर्व्य-
वस्था । मासभेदे आदित्यभेदा आदित्यहृदये दर्शिता यथा
“अरुणो मासमासे तु सूर्यो वै फाल्गुने तथा । चैत्रे मासि
च वेदत्रो वैशाखे तपनः स्मृतः । ज्यैष्ठे मासि तपेदिन्द्रः
आषाढे तपते रविः । गमस्तिः आश्विने मासि शुभोभाद्रपदे

तथा । इषे हिरण्यरेताश्च कार्त्तिके च दिवाकरः । मार्ग-
शीर्षे तपेक्षितः पौषे विष्णुः सनातनः । इत्येते द्वादशा-
दित्याः काश्यपेयाः प्रकीर्त्तिताः” । ईर्कट्टके पु० ।
आदित्यस्यापत्यम् गद्य यज्ञोपः । ७ आदित्यापत्ये पु० स्त्री० ।
आदित्यकेतु पु० छराष्ट्रपुत्रभेदे तदुगणनायां भा० आ० प०
६७ अ० । “आदित्यकेतुर्वह्वाशी नागदत्तानुवायिनौ”
ईत० । आदित्यस्य केतौ अरुणे ।
आदित्यकेशव पु० आदित्यपूजितः केशवः । काशीस्थे “केशव-
मूर्त्तिभेदे “आदिकेशवपूर्व्वेण स्वयमादित्यकेशवः” काशीख० ।
आदित्यपत्र पु० आदित्यस्य अर्कटक्षस्य पत्रमिव पत्रमस्य ।
क्षुपभेदे । ईत० । अर्कटक्षपत्रे न० ।
आदित्यपर्णिनी स्त्री आदित्यवर्षे नित्यं पर्णमस्यस्या इति ।
“मृत्निनी पञ्चभिः पत्रैः सुरक्ता शुक्रकोमलैः । आदित्य-
पर्णिनी ज्ञेया सदादित्यानुवर्षिनी” “आदित्यपर्णिनी
ज्ञेया तथैव हि हिमक्षये” सुश्रुतोक्तलक्षणायामोषधी ।
आदित्यपुराण न० आदित्येनोक्तं पुराणम् । उपपुराणभेदे ।
उपपुराणगणनायाम् “माहेश्वरं तथा साम्बं सौरं पारा-
शराह्वयम्” । कौर्म सौरत्वेनदं पठितम् । मत्स्यपुराणे तु
“यत्त साम्बं पुरस्कृत्य भविष्योत्पत्त्युक्तम् । प्रीच्यते तत्
पुनर्लोके साम्बमेव शुचिब्रतम् । एवमादित्यसंज्ञं च तत्रैव
परिपठते” आदित्यसंज्ञमित्युक्तं देवीपु० “पराशरोक्तमपरं-
मारीचं भास्कराह्वयम्” भास्करत्वेनोक्तं तथा चादित्य-
पुराणस्यैव नामान्तरं सौरं भास्करञ्चेत्यादि । अधिकमुप-
पुराणशब्दे वक्ष्यते । एतदीयप्रतिपादाविषयाः सौर-
शब्दे दृश्याः ।
आदित्यपुष्पिका स्त्री आदित्यवर्षे रत्नं पुष्पमस्याः । रत्न-
पुष्पे अर्कट्टके । [वज्रभायाम् ओषधी ।
आदित्यभक्ता स्त्री आदित्ये भक्ता । (ङङ्ङङ्ङिया) अर्क-
आदित्यव्रत न० आदित्यस्य तदुपासनायं व्रतम् । सूर्यो-
पासनार्थं व्रतभेदे । आदित्यव्रतस्य ब्रह्मचर्यमस्य ठञ् ।
आदित्यव्रतिकः तदुव्रतार्थब्रह्मचर्ययुक्ते त्रि० ।
आदित्यसुत पु० ईत० । सूर्यपुत्रे १ सुप्रोवे २ कश्यपे,
३ यमे ४ शनैस्वरे च अरुणात्मजशब्दे विवृतिः ५० ।
आदित्सु पु० आ+दा-सन्-उ । पहीतुमिच्छौ, “आदित्सुभि
र्नूपुरशिक्षितानि” कुमा० ।
आदिदेव पु० आदौ दीव्यति स्वयं राजते दिव-अच् ७त० ।
१ नारायणे २ शिवे । आदिः कारणं देवः । ३ आदि-
कारणे परमात्मनि । “सहासात्मा मया योव आदिदेव